

# 13. Nemzetközi Romantikus Kórusfesztivál

## 40 ÉVES HAGYOMÁNY VESZPRÉMBEN

A Veszprémi Liszt Ferenc Kórustársaság és Búzavirág Gyermekkara idén októberben tartotta a 13. Nemzetközi Romantikus Kórusfesztiválját. A fesztivál fővédnöke Dr. Navracsics Tibor miniszter úr volt.

Az 1985-ös múltira visszatekintő, saját néven elsőként 1988-ban megrendezett, akkor még Romantikus Kóruszenei Találkozó címet viselő esemény sokat változott történelme során. Egy fontos dolog azonban nem változott, ami a fesztivál hangulatát is meghatározza: bár volt rá törekvés, hogy kórusversennyé minősüljön, ez végül máig nem történt meg; egy kötetlen, jókedvű, fesztelen kórustalálkozó maradt, amit vendégeink is ezért kedvelnek.

A kétévente megrendezett fesztiválon három veszprémi, illetve Veszprém környéki kórus képviseli a vendéglátókat, és mellettük három távolabbi, lehetőleg egy magyar és két külföldi együttes szerepel vendégként.

A két évvel ezelőtt megrendezett 12. alkalom volt az első, ahol a fesztivál három fő napját három előkészítő, mondhatni közönségszervező nap is megelőzte. Ezeken a napokon a vendéglátókat képviselő kórusok rövid flashmobokat adtak nyilvános helyszíneken, ahol lelkes önkénteseink szórólapokkal kínálták a szerepléseket hallgató járókelőket, melyekről további eseményeinkről tájékozódhattak. A sort a szervező Veszprémi Liszt Ferenc Kórustársaság kezdte október 4-én. Az Életöröm Idősek Otthona és Nyugdíjasház lakóit örvendeztettük meg elsőként fellépésünkkel, invitálva őket hétvégi koncertjeinkre. Ezután pedig Veszprém sétálóutcáján, a Kossuth utcán rögtönöztünk egy kis műsort – a nem

kimondottan barátságos időjárás miatt viszonylag kevés számú, ám bennünket lelkesen végighallgató közönségünknek.

Október 7-én délután kórusunk utánpótlás csapata, a Búzavirág Gyermekkar is két koncertet adhatott: a Kossuth utcán megtartott, eredetileg is tervezett flashmobjukat ugyanis fél órával később egy másik helyszínen meglepetés eseményként megismételhették. Épp városunkban tartózkodott ugyanis egy nemzetközi küldöttség számos korábbi és leendő Európa Kulturális Fővárosainak képviselőjében, és csak helyi kísérőjük tudta, hogy a veszprémi EKF évében létrehozott Digitális Tudásközpont meglátogatásakor egy angyalhangú gyermekkar fogadja a nagyjából ötven fős delegációt. A gyerekek énekét vastapssal és ovációval fogadták, ami már csak azért is lélekemelő volt számukra, mert közülük ötven csak az idei tanévtől kezdve énekelnek a kórusban, azaz nekik ez volt az első (illetve egészen pontosan a fél órával korábbit követően a második) nyilvános megszólalásuk.

Október 8-án pedig a Paloznaki Kamarakórus mutatott be ízelítőt a közelgő hétvége programjából a veszprémi belvárosnak.

A fesztivál fő eseményei október 10-én a „Veszprém bemutatkozik” nevet viselő koncertsorozattal indultak. Ennek, valamint további nagykoncertjeinknek a Pannon Egyetem elegáns aulája adott helyet, melyet az egyetem vezetésének nagylelkű felajánlásával vehettünk igénybe. A koncert kezdetéig távolabbról érkező vendégkórusaink is megérkeztek, elfoglalták szállásaikat, és egy vacsorát követően 19 órakor már a hallgatóságunk soraiban üdvözölhettük őket: a soproni Kórus Spontánusz vegyes kart, a szlovén Vokalna Skupina BeleTinke női kart, valamint a két évvel ezelőtti közönségdíjas Coro Genzianella di Roncogno férfikart. A koncert kezdetén kórusunk elnöke, Dr. Sugár Péter köszöntötte a jelen lévő kórusokat, a közönséget, valamint a városunk vezetésének képviselőjében részt vevő Sótonyi Mónika alpolgármester asszonyt.

Az első fellépő Veszprém Város Vegyeskara volt, őket követte a Paloznaki Kamarakórus műsora, majd rövid szünet után a vendéglátók léptek színpadra. A Búzavirág Gyermekkar önálló műsorát – amelyet a közönség újfent vastapssal honorált – egy a felnőttekkel közösen előadott ötszólamú kánon zárta, végül a felnőtt Liszt Kórus is bemutatta az erre az alkalomra összeállított repertoárját. Mind a négy együttes műsorában fontos helyet kapott a 19. századi kórusmuzsika, de ki-ki profiljának megfelelően kitekintett a korábbi és későbbi korok zenéjére is. A szervező felnőttkórus kizárólag a cappella műveket énekelt, de mások repertoárjában helyt kaptak zongorakíséretes opusok is. A közönség

gyönyörködhetett számos egyházzenei kompozícióban, de a színes műsorokban versmegzenésítések, északi országok zenéi, és gospel is megszólaltak.

A napot egy rövid szakmai beszélgetés, a „Karnagyok kerekasztala” zárta, amelyen a résztvevők bemutatták kórusaikat, múltjukat, terveiket. Igazán fontos tapasztalatcserékre is sor került karnagyaink és a kórusok civil vezetői közt. A fórum legérdekesebb része számunkra többnyire az, hogy milyen egyezések vagy éppen különbségek vannak a külföldi kórusok és a saját helyzetünk közt, legyen szó akár repertoárválasztásról, koncerteletről, közönség- és tagtoborzásról, vagy éppen finanszírozásról.

Másnap délelőtt a belváros közönségét a vendégkórusok apró előadásaival gyönyörködtettük. A közel háromórás séta keretében egy kórustársunk kétnyelvű idegenvezetésével mutattuk meg a három társulatnak belvárosunk legszebb részeit, különös tekintettel kitérve Veszprém zenei múltjára. A sétát három helyszínen flashmobokkal színesítették vendégeink; valamennyi tervezett megállónál mindhárom kórus előadott néhány vidám darabot repertoárjából, kedvet ébresztve az arra járókban, hogy az esti teljes előadásukat is meghallgassák.

A hosszúra nyúlt, de vidám hangulatú séta után rövid volt az ebédszünet: három órakor már gyülekeztek a kórusok, hogy a fesztivál zárógáláján megszólaló két közös darabot összepróbálja a hat társulat. Mindig nagyon izgalmas része ennek az első megszólalás, különösképpen, ha ősbemutatóról van szó. Esetünkben Bánó Tamás Barnabás kifejezetten erre az alkalomra írt „Nocturne” című szerzeménye volt kihívás valamennyi, de főleg a magyar nyelvű szöveg miatt a külföldi együtteseknek, hiszen Reményik Sándor azonos című versére írt nekünk a zeneköltő egy gyönyörű opuszt. A másik mű esetében – amely Gioachino Rossini: „O salutaris hostia” című darabja volt, talán kapaszkodót jelentett a latin nyelvű szöveg, de valójában úgy éreztük, mindkét darabbal egyaránt sikerült megbarátkoznia a kórusoknak.

A közös összeéneklést követően, míg a vendégkórusoknak lehetőségük nyílt barátkozni az aula akusztikájával és főpróbát tartottak az esti koncert előtt, a vendéglátók lázasan készülődtek az egyetem egy közeli épületében, a koncertet követően ugyanis egy kis vendéglátással készültünk fesztiválunk valamennyi fellépőjének, amelyet kórusunk tagjai állítottak össze.

Este a „Vendégkórusok hangversenye” a visszajelzések alapján osztatlan sikert aratott. Mindhárom kórus rendkívül magas minőségű műsort állított össze. A romantikát lehetőségeihez mérten természetesen mindenki képviseltette repertoárjában, ezzel együtt is nagyon változatos műsorokat volt lehetőségünk

meghallgatni. Az estét a soproni Kórus Spontánusz vegyes kar nyitotta Kocsis-Holper Zoltán vezényletével, főleg 19. századi darabokat, madrigálokat és mai szerzők műveit ötvözve. Őket a szlovén Vokalna Skupina BeleTinke változatos műsora követte. Tjaša Šimonka Kavaš, a 12 fős női kar vezetője úgy fogalmazott repertoárjukat illetően: olyan darabokat énekelnek, amelyek megérintik az embereket. A romantika korából nehéz volt választaniuk, mivel akkoriban női karra kevés mű keletkezett, de egy szép Schubert-művet beillesztettek a műsorukba. Emellett hallhattuk a Muravidék zenéit, számos modern darabot, de vendéglátóinknak kedveskedve egy Kodály mű is elhangzott előadásukban, valamint egy jól ismert, közönségkedvenc gospel az Apáca Show-ból. Az estét a két évvel ezelőtti közönségdíjas Coro Genzianella di Roncogno zárta Andrea Fuoli karnagy vezetésével. Az alpesi, hazafi férfikar főleg a hegyek iránti szeretetről, és az első világháborús küzdelmekről énekel. Érdekes adalék, hogy a régiójukban, Trentinóban 71 kórus működik.

Bár hivatalos értelemben ez az esemény nem verseny, azért a közönségnek minden évben lehetőséget adunk, hogy vendégeinkből egyet „visszatapsoljanak” a másnapi gálára, illetve a két év múlva esedékes következő fesztiválra. Ezúttal igen szoros lett a verseny, ami az előadások magas színvonalát mutatja: csupán pár szavazat választotta el egymástól a három résztvevőt, de ha kicsivel is, a BeleTinke nőikar vitte az első helyezést, a vele járó díjat – a Herendi Porcelánmanufaktúra Zrt. felajánlásából egy szép vázát –, és a szereplést a gálán, valamint az automatikus meghívást a következő versenyre.

A napot vendéglátásunkban egy kiváló hangulatú táncházzal zártuk, ahol Vastag Ricsi néptánc tanár és élő magyar népi zenekar segítségével valamennyien belekóstolhattunk néhány klasszikus magyar táncba, a két kifulladás közötti rövid pihenőket pedig az olasz férfikar fel-felzengő éneklése töltötte ki. Jó tapasztalni, hogy külföldi vendégeinknek mindig mekkora öröm a magyar folklórban aktívan is részt venni!

Vasárnap délelőtt a kórusok templomi szolgálatokat vállaltak: öt veszprémi, különböző felekezetekhez tartozó templom főistentiszteleti alkalmát színesítettük néhány liturgiába illeszkedő, azt ékesítő zeneművel.

Délután háromkor pedig sor került a „Fesztiválzáró gálahangversenyre”, ami ezúttal érdekesen alakult. A közönségdíjas, így főszereplőnek szánt BeleTinke tagságának nagyrésze ugyanis munkahelyi és személyes okokból nem tudott velünk maradni a gáláig, de hát az élet merő rögtönzés. Mivel ez az előző esti eredményhirdetésekor már tudott volt, így azt találtuk a legkézenfekvőbb

megoldásnak, hogy a másik két vendégkórus szerepeljen, megosztva az erre szánt műsoridőt, rövidített repertoárral. Boldogok voltunk, hogy mindkét kórus vállalta a beugró szerepet és villámgyorsan összeállították a gálára szánt műsorukat, amit szép számú közönségünk boldogan fogadott. A fesztivált a két közös mű megszólalása zárta, ami közel 160 előadóval a színpadon mindig monumentális élmény! A [Rossini-művet](#) Kocsis-Holper Zoltán, Bánó Tamás Barnabás szerzeményének ősbemutatóját, a [Nocturne](#)-t pedig kórusunk karnagya, Varga Áron vezényelte.

Fontos tanulságokat is hordozott fesztiválunk, így a szervező Veszprémi Liszt Ferenc Kórustársaság és Búzavirág Gyermekkara vezetősége a következő heteket a visszajelzések összegyűjtésével és kiértékelésével töltötte. Fontosnak tartjuk, hogy a kisebb-nagyobb szervezési malőröket kivédjük, valamint a folyton változó világunkban az értékesek megtartása mellett az innovációkra is nyitottak maradjunk. Örömmel várjuk hát a 2027 őszén esedékes 14. Nemzetközi Romantikus Kórusfesztivált!

*Hancz Karolina, Varga Áron*